

beder disse upaalidelige Medarbejdere, som han selv kaldte dem, om de ikke vilde være Medarbejdere og hjælpe ham. Man kan forstaa, at den højtærede Konseilspræsident og Reformpartiet maa være langt nede og i høj Grad maa have mistet Haabet om at kunne holde Flertallet af den danske Vælgerbefolkning hos sig, siden de have været nødte til at gaa til de upaalidelige Medarbejdere, bede dem om deres Støtte i Fremtiden. Og det er jo ikke saaledes at forstaa, at de Herrer moderate, de upaalidelige Medarbejdere, komme ind i dette Samarbejde og faa en underordnet Stilling, det er slet ikke Forholdet, thi disse upaalidelige Medarbejdere ere dem, der sidde med Ministeriets Liv i deres Haand, det er jo de Herreres Stemmer, som skulle afgøre, hvorvidt dette Ministerium skal blive ved at sidde og regere i Landet eller ikke. Den Dag, det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) eller det ærede Medlem for Assens (Berntsen) ikke ønsker det længere, ere Ministeriets Dage talte, saa det er en meget vigtig Plads, en Tilidspost, de moderate ere satte paa nu. Jeg kan forstaa, at det har været en ret tung Gang, da den højtærede Konseilspræsident skulde gaa til Odense; det var nu hans Canossa, da han maatte gøre ydmyg Afbigt for alle de onde Ord, han i saa rigeligt Maal havde øst ud over de moderates Hoveder. Se, det er nu saadan de Ord, der kunne ligge de Herrer imellem. Men lad os saa se paa den saglige Begrundelse for den Alliance, der er slutet mellem de moderate og Reformpartiet. Hvordan er deres Stilling til Sagerne? Have de en fælles Stilling? Er det Ja og Amen, som den højtærede Minister med en Reminiscens fra forrige Dage omtalte i Gaar? Er det det, der er Meningen, at de ere fuldstændig enige om Fremtidens Politik og derfor staa sammen om at støtte Ministeriet? Det er jo aldeles ikke rigtigt. Naar Forslaget om den kommunale Valgret kommer til Behandling her i Tinget, ville vi jo faa at høre fra de moderates Side, hvad man har hørt fra dem i de foregaaende Omgange, at et Forslag som dette, der nu er forelagt, kunne de ikke gaa ind paa. Skulde den højtærede Konseilspræsident være i Tvivl om, at det er rigtigt, kan han jo høre sig for hos det ærede Medlem for Assens, og han vil straks bekræfte, at han vil ikke gaa ind paa det Forslag om almindelig kommunal Valgret, som Regeringen har forelagt. Og naar vi komme til Forhandling om Toldloven, vil den højtærede Konseilspræsident mindes

de Skærmydsler, han har haft med de moderate angaaende Kompensationen for Nedgangen i Toldindtægterne, og saa vil han mindes den Strid, der fødtes om Brændevinsskatten; han kender de moderates Stilling til dette Spørgsmaal, den er en helt anden end den, han selv indtager. Det kan blive et smukt Samarbejde mellem disse to Parter paa Toldloven, særlig naar Talen er om, hvorfra Dækning for Nedgangen i Toldindtægterne skal faas. Sidst og ikke mindst skulle vi tage Spørgsmaalet om Stillingen til Militærudgifterne. Lad os huske paa, at det ærede Medlem for Æbeltoft for ikke længere siden end i Fjor kaldte Regeringens Stilling til Militærspørgsmaalet for tvetydig. Det kan blive et fornøjeligt Samarbejde, der kan komme imellem dem, naar de skulle ordne Militærspørgsmaalene og Regeringens tvetydige Stilling til de militære Sager. For Resten hørte vi for nylig, at Reformpartiets Stilling ogsaa kunde være tvetydig over for den almindelige kommunale Valgret, men det er jo noget, der ligger indenfor Partiet, saa det kommer ikke de moderate ved. Det kan imidlertid blive et gemytligt Samarbejde, vi faa at se, og morsomme Resultater, der kunne komme ud deraf. Saaledes ser det ud med Samarbejdet mellem de moderate og Reformpartiet. Den højtærede Konseilspræsident kunde ikke lide vort Ændringsforslag, fordi han fandt, det var uklart. Det er et stærkt Ord at høre af den Mand, der for nylig gav et saadant Svar, som den højtærede Konseilspræsident gav til det ærede Medlem for Sorø (Zahle), da han fremsatte et klart og tydeligt Spørgsmaal til Konseilspræsidenten om hans Stilling til de kongevalgte Opløselighed. Det Svar, den højtærede Konseilspræsident den Gang gav, er sikkert det mest uklare Svar, en Mand i det hele taget er i Stand til at give paa et tydeligt og klart stillet Spørgsmaal. Men dette, at vor Udtalelse er uklar, har endogsaa inspireret den højtærede Konseilspræsident til at gøre Vers. Det Vers, han gjorde, var nu et galt Vers. Det skulde se ud, som om det var et Citat, men Citatet var ikke rigtigt, og Verset er heller ikke godt. Men det er der ikke noget at sige til, at det gaar den højtærede Konseilspræsident galt, naar han vil lave Vers. Det er ikke givet enhver. Men han er heller ikke heldig, naar vi høre ham paa Prosa, naar han laver Sententser. Hans egne duer sandelig ikke. Det faar nu være, hvad det er, men naar andre Mennesker, gode Poli-